

lem politi, efterretningstjenester og retlige myndigheder i EU-landene og med Europol.

Allerede efter 11. september 2001 blev EU's samarbejde om terrorbekæmpelse styrket, men efter terrorangrebene i Madrid den 11. marts 2004 stod det klart, at der var behov for yderligere tiltag. EU definerede syv overordnede målsætninger for samarbejdet internt i EU og i forhold til omverden, og der blev udarbejdet en handlingsplan for, hvordan disse mål skal nås. På Det Europæiske Råd i juni 2004 blev der sat tidsfrister for de forskellige indsats, og hvert halve år opdateres denne handlingsplan i forbindelse med møder i Det Europæiske Råd. Det vil næste gang ske på mødet i juni 2005.

I EU's handlingsplan er der identificeret 12 centrale retsakter vedrørende retlige og indre anliggender, som EU-landene skal gennemføre i national ret for at forbedre samarbejdet mellem politi og retlige myndigheder. Blandt de 12 er rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, som skal gøre det lettere at udlevere mistænkte for fx terroraktiviteter, samt rammeafgørelsen om bekæmpelse af terrorisme, der indeholder en fælles EU-definition på terrorisme og fælles mindstekrav til de (øverste) nationale strafferammer for terrorisme. Siden vedtagelsen af handlingsplanen i marts 2004 er der sket fremskridt med landenes gennemførelse, men der er stadig visse udeståender. Danmark har gennemført alle de 12 centrale EU-retsakter på området og ligger i spidsen i forhold til gennemførelse.

Styrkelse af samarbejdet mellem politi, efterretningstjenester og retlige myndigheder om terrorbekæmpelse indgår også i Haag-programmet. Det er det femårige arbejdsprogram for samarbejdet inden for EU's retlige og indre anliggender, som blev vedtaget i november 2004. Af programmet fremgår det, at især udvekslingen af oplysninger skal forbedres, så oplysninger eller efterretninger om bl.a. terroraktiviteter hurtigt videregives til de berørte medlemslande.

Et andet væsentligt tiltag efter terrorangrebene i Madrid var, at Rådssekretariatets Situationscenter (SITCEN) fik udvidet sin efterretningskapacitet. Som udgangspunkt har SITCEN haft til opgave at analysere den eksterne trussel mod EU. Men siden 1. januar 2005 har SITCEN også inddraget truslen fra terrornetværk internt i EU i sine analyser og kan dermed give en mere sammenhængende vurdering af trusselsbilledet. Analyserne bliver udarbejdet på baggrund af efterretninger fra medlemslandenes sikkerheds-

og efterretningstjenester og i tæt samarbejde med Europol og Counter Terrorism Group (CTG). CTG er et forum for cheferne for terrorbekæmpelsesenhederne i efterretningstjenesterne i EU-landene, Norge og Schweiz og har særligt fokus på islamistisk terrorisme. Arbejdet i CTG er i vidt omfang centreret omkring en direkte og operativt orienteret udveksling af informationer. Men derudover gennemfører CTG også projekter bl.a. til at sætte ind mod radikalisering og rekruttering. CTG supplerer på den måde det tætte bilaterale samarbejde, Politiets Efterretningstjeneste har med udenlandske tjenester.

Ligeledes i opfølgning af terrorangrebene i Madrid blev hollænderen Gijs de Vries udnævnt som koordinator for EU's terrorbekæmpelse. Hans rolle er at sikre sammenhæng i Unionens indsatser, fremdrift i medlemslandenes gennemførelse af de forskellige anti-terroriltag samt at repræsentere Unionen udadtil. Koordinatoren har især udfyldt sidstnævnte funktion og deltaget i drøftelser med tredjelande om terrorspørgsmål. Derimod har en række lande været tilbageholdende overfor at lade koordinatoren tage aktiv del i overvågningen af de nationale tiltag. I forhold til koordination er der fortsat en række problemer forbundet med, at de forskellige anti-terroriltag involverer alle tre søjler af EU-samarbejdet og dermed både Kommissionen og Rådssekretariatet. Fra dansk side lægger man vægt på, at EU's indsats er koordineret og sammenhængende.

Parallelt med at EU-landene har styrket det interne samarbejde, er det politimæssige og retlige samarbejde også blevet styrket med tredjelande, først og fremmest USA. På EU/USA topmødet på Dromoland Castle i Irland i juni 2004 vedtog man for første gang en særlig erklæring om det transatlantiske samarbejde om terrorbekæmpelse, hvor især det politimæssige og retlige samarbejde samt bekæmpelse af terrorfinansiering var i centrum.

6. TERRORFINANSIERING

Midlerne til terrorisme kommer fra mange kilder. Blandt de vigtigste er donationer fra rigmænd eksempelvis på den arabiske halvø og indsamlinger i radikale miljøer verden over. Dertil kommer ekstremisters organiserede kriminalitet, herunder kreditkortsvindler, bankrøverier og hæleri i og uden for den vestlige ver-